

indvende imod de Tal, der her er kommet frem.

Den Forsigtighed, der har gjort sig gældende med Hensyn til Beregningerne af Udgifterne, mener jeg ogsaa har gjort sig gældende med Hensyn til Beregningen af de 3,1 Mill. Kr., man mener at kunne indvinde af de Værdier, der ventes frigjort i Anledning af Broanlægget. Jeg tror ikke, at man har regnet for højt, jeg vil snarere mene, at der maaske er adskillige Ting, som man i og for sig godt kunde have taget med, men har undladt at tage med. Noget helt andet er naturligvis, hvor meget man skal regne med disse Værdier, der selvfølgelig først kan blive frigjort den Dag, Anlægget er færdigt, til Forrentning og Amortisation af det Beløb, der medgaar til Broen. Naar man fradrager de 10 Mill. Kr., jeg talte om før, og som altsaa skulde bruges til nye Færgeanlæg, for saa vidt Broen ikke blev gennemført, har man efter Forslaget til Forrentning af de 24,9 Mill. Kr., som Broen derefter vil koste, 2,4 Mill. Kr. eller 10 pCt. Det er en overmaade fin Forrentning. Selv om det skulde vise sig, at dette Beløb ikke i alle Enkeltheder holdt Stik, selv om man kom betydeligt højere op med Udgifterne, er her dog Tale om en Forrentning af en saadan Beskaffenhed, at det kun kan anses for at være i højeste Grad rimeligt at gaa til Afholdelse af disse Udgifter. Den Modstand — for saa vidt man kan tale om en saadan —, der er kommet til Orde imod Lovforslaget, siden det blev fremsat, har ikke saa meget rettet sig imod selve Broen som mod det Tidspunkt, da Lovforslaget fremkom. Der er saa vidt mig bekendt i Virkeligheden ikke indvendt noget imod, at man nu skulde gaa til Bygning af denne Bro, jeg tror, at man erkender fra alle Sider, at det er den eneste forsvarlige og rationelle Ordning af Forbindelsen mellem Jylland og Fyn. Hvad man derimod har ytret Tvivl om, og hvad man kan være i Tvivl om, er, om det Tidspunkt, man har valgt til at fremsætte Forslaget, nu er heldigt. Er det forsvarligt, har man spurgt fra flere Sider, i en saa vanskelig økonomisk Periode som den, vi for Tiden befinder os i, at binde saa store Kapitaler? Og dernæst: Er det forsvarligt, saaledes som Forslaget forudsætter, at optage dette Beløb som Laan? Det er i Virkeligheden de to Ting, man har været i Tvivl om, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at i den Debat, der nu vil komme her i Dag og maaske de kommende Dage, vil det blive det Spørgsmaal, der i

særlig Grad vil optage Sindene. Jeg tror ikke, man fra nogen Side vil ytre Tvivl om, at den forsvarligste Løsning af Spørgsmaalet er den, der her er Tale om. Derimod vil der sandsynligvis ogsaa her rejse sig Spørgsmaal og Tvivl om, hvorvidt Tidspunktet er heldigt valgt.

Jeg vil dertil sige, at det bliver vel noget af en Skønssag, ja, man kan maaske føje til, ogsaa noget af en Følelsessag, om det er forsvarligt netop paa det nærværende Tidspunkt at gaa dertil. Jeg har set et Blad, der skrev — jeg synes for Resten lidt flot —, at nu er der Tale om, at Staten skal optage et Laan paa 40 Mill. Kr., og man har ment det uforsvarligt at skride til noget saadant, og jeg indrømmer selvfølgelig, at hvis man ude i den store Befolkning tager det rent bogstaveligt og tror, at vi nu staar overfor at skulle optage et Laan paa 40 Mill. Kr. til Bygning af en Lille Bælts Bro, saa er der ikke noget at sige til, at en eller anden kan blive betænkelig. Men saaledes ligger det heller ikke, og det forekommer mig, at man ikke gavner Sagen eller noget ved at stille det op paa den Maade. Det hedder i Lovforslagets § 5: „De nødvendige Beløb til de i denne Lov nævnte Arbejders og Foranstaltningers Gennemførelse bevilges paa de aarlige Finanslove, og Finansministeren bemyndiges til, efterhaanden som der bliver Anvendelse derfor, at tilvejebringe de fornødne Beløb — herunder til Arealerhvervelser — ved Overdragelse til Kongeriget Danmarks Hypotekbank af hertil svarende Statsbaneobligationer, som udstedes af Ministeren for offentlige Arbejder paa Statsbanernes Vegne.“ Det vil i Virkeligheden sige, at efterhaanden som dette Arbejde skrider frem — og i denne Forbindelse vil jeg gerne indskyde den Bemærkning, at man maa gaa ud fra som en Selvfølge, at der, hvis dette Forslag vedtages, af Statsbaneledelsen bliver lagt en fast Plan for Arbejdet i de Aar, det skal være at bygge Broen —, faar Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til at udstede Statsbaneobligationer, som overdrages til Hypotekbanken og sælges af denne, efterhaanden som der bliver Brug for Pengene. Om det bliver nødvendigt at sælge disse Statsbaneobligationer, hvornaar det bliver nødvendigt, og i hvor stor Udstrækning det bliver nødvendigt, kan efter min Mening slet ikke afgøres i Øjeblikket. Det er et Spørgsmaal, som først senere vil blive afgjort, og det er et Spørgsmaal, som vil afhænge af saa mange forskellige Forhold Jeg ser vel, at det ærede Medlem